

Predica de la Krefeld
Sâmbătă, 6 aprilie 2013, ora 19³⁰

Ewald Frank

[Un frate: Ioan 16.7-15: „*Totuși, vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite. Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata. În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine; în ce privește neprihănirea: fiindcă Mă duc la Tatăl, și nu Mă veți mai vedea; în ce privește judecata: fiindcă stăpânitorul lumii acesteia este judecat. Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta. Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare. El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi. Tot ce are Tatăl este al Meu; de aceea am zis că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi*”. (...)]

Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți care suntem adunați în acest loc și pe toți cei conectați în direct! Fie ca aceasta să fie cu adevărat o zi deosebită, o zi pe care Domnul a făcut-o pentru noi, ca toți care se află în acest loc să fi primit har înaintea lui Dumnezeu, să fie salvați, vindecați, eliberați și să fie binecuvândați. Cum am auzit deja în cuvântul de introducere, Duhul Sfânt ne dovedește vinovați de păcat, de neprihănire, de judecată; nu predicatorul, ci Duhul lui Dumnezeu este la lucru în timpul predicării Cuvântului.

Pe scurt, amintesc e-mailurile și salaturile: [...]

Din acest loc îi salutăm în mod deosebit pe toți frații și surorile noastre care au fost prezenți în adunările pe care le-am avut în ultima călătorie misionară, îndeosebi în Venezuela, Peru, Cuba, Edmonton, Toronto, Ottawa, Montreal. Transmitem salutări în Mongolia, în China, Australia, Noua Zeelandă și îi salutăm pe toți cei conectați în direct. Doar pentru informația voastră: astăzi suntem adunați din 20 de țări și, în mod deosebit tuturor fraților din Guadeloupe, din Canada, din Republica Congo și tuturor care au venit de departe le spunem „Bine ați venit în mijlocul nostru!” Este un har de nedescris dăruit nouă de

Domnul, că putem fi auziți pe întreg pământul. Cu adevărat, aceasta ne aduce aminte de Cuvântul din Matei 24.14: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”*.

Aici îl vedem și pe fratele Daniel și pe alți frați care au venit și dorim ca toți cei ce sunt aici pentru prima dată, să ridice mâna. Sunt frați și surori care au venit pentru prima dată? Toți sunt aici, deja, ca și acasă. Uite aici un frate! Dumnezeu să te binecuvânteze în mod deosebit!

Avem apoi o rugămintă de la un frate din Polonia: să-l amintim în rugăciunea noastră pe fiul său care suferă dureri groaznice; să ne gândim la el. Noi am făcut-o deja înainte de adunare și vom continua s-o facem. Simțiți-vă bine în prezența Domnului.

Și astăzi, cu siguranță, ne vom ocupa cu cuvintele Scripturii, cu ceea ce s-a întâmplat pe Golgota, cu lucrarea de răscumpărare. Domnul ne-a răscumpărat, ne-a mântuit, ne-a dăruit viață veșnică și tot ceea ce a făgăduit Domnul în Vechiul Testament și-a găsit împlinirea de la începutul Noului Testament și continuă să se împlinească și mai departe, căci toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt „Da!” și „Amin!”.

Vă rog, gândiți-vă la Cuvântul Domnului din Matei 11. Înainte de a intra în cercetarea Cuvântului, aș dori să mă întorc la ceea ce s-a întâmplat acum 80 de ani, acum 50 de ani și nu doar la aceasta, ci și la ceea ce a făcut Dumnezeu până în timpul nostru, prin harul Său. Fratele Kupfer este dintre aceia care de fiecare dată spun: „Frate Frank, ești tu conștient de responsabilitatea pe care o porți înaintea lui Dumnezeu, care ți-a fost dată?” Frați și surori, vom spune pe scurt că Dumnezeu nu doar acum 2.000 de ani, nu numai acum 80 de ani sau acum 50 de ani, ci până în timpul nostru este în lucrare. În mod deosebit astăzi am pe inimă, pentru că vom sărbători Cina Domnului, să punem încă o dată în inima voastră, a tuturor, chemarea Domnului. Toți cei care nu au luat încă o decizie pentru Domnul, care n-au trăit o înnoire și o naștere din nou, să se întâmple astăzi.

De aceea, citim mai întâi Cuvântul Domnului nostru din Evanghelia lui Matei 11.28-29: *„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre”*.

Frați și surori, este pur și simplu important să experimentăm mântuirea deplină cu Dumnezeu, prin har. Nu este vorba doar despre un mesaj, pentru care suntem mulțumitori, dar care este sâmburele mesajului și cu ce începe acesta? Aceasta a exprimat-o în mod direct Pavel în 1 Cor. 1.18: *„Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării; dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu”*.

Este pentru tine, este pentru toți puterea lui Dumnezeu? Am dat noi toți crezare mesajului divin? Astăzi, în mod deosebit, cu privire la Cina Domnului, în inima noastră să fie scris ca, cu adevărat să acceptăm și să primim din inimă ceea ce ne-a dăruit nouă Dumnezeu, în Domnul nostru Isus Hristos, prin harul Său. Răscumpărarea a fost plătită cu un preț foarte mare; nu cu aur și nici cu argint, ci cu sângele prețios și sfânt al Mielului pe care Domnul și Mântuitorul nostru l-a vărsat pentru mine și pentru tine. A fost vărsat pentru ca noi să primim iertarea, împăcarea cu Dumnezeu și viața veșnică.

Deci, să o repetăm încă o dată, frați și surori: dacă în aceste zile am da drumul la știri, am auzi despre Paște, despre vinerea mare; mulți au spus multe lucruri, au povestit multe, dar pe lângă Dumnezeu. Mulțumitori, putem să observăm că noi nu vorbim pe lângă Dumnezeu, ci nouă ne-a vorbit El, noi suntem chemați de Dumnezeu, venim la El, acceptăm și trăim mântuirea în mod personal. Să mai spunem și aceasta, cum deseori am făcut-o: pentru că păcatul original a avut loc într-un trup de carne și sânge, a trebuit ca Răscumpărătorul să vină într-un trup de carne și sânge. Înainte de aceasta, El era în trupul duhovnicesc, era marele EU SUNT, Domnul care umbla în Grădina Eden, care a vorbit cu Avraam și a încheiat un legământ cu el. El era Domn, dar Fiu a devenit prin zămislirea Duhului Sfânt și prin naștere, pentru ca noi să primim înfierea prin har. Și conform 1 Cor. 15, când totul Îi va fi supus atunci și denumirea de „Fiu” va înceta și Dumnezeu va fi iarăși totul în toți, așa cum a fost în veșnicie, așa va fi din nou în vecii vecilor.

S-o mai spunem încă o dată: căderea în păcat nu a avut loc în Geneza 1, unde Domnul Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său, în trup duhovnicesc, când Eva se mai afla în Adam, ci doar după ce Domnul Dumnezeu l-a făcut pe om din țărână și a scos-o pe Eva din el, i-a adus-o lui și el a putut striga: *„Iată în sfârșit aceea care este os din*

*oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi femeie*¹, pentru că a fost luată din om” [Gen. 2.23]. Tot așa și Biserica Dumnezeului Celui viu nu era în Vechiul Testament, când Domnul S-a descoperit în trup duhovnicesc, în stâlpul de foc, în stâlpul de nor și în alte feluri ca Melhisedec, ca Împăratul Salemului, ci doar după ce El a venit în trup de carne, coasta Lui a fost deschisă pe cruce și sângele a curs și Mireasa a fost scoasă din El, carne din carnea Lui, os din oasele Lui. El este Capul Bisericii Lui.

Noi pur și simplu suntem mulțumitori că păcatul original ne-a fost descoperit. Frați și surori, încă un gând: așa cum, la început, Dumnezeu i-a înzestrat pe Adam și Eva cu voință liberă ca să se poată decide singuri, tot așa acum El a dat fiecăruia posibilitatea să se decidă personal. Și ferice de omul care se decide corect, care devine credincios și primește ceea ce Dumnezeu i-a dăruit lui, prin har.

Deci, miezul propovăduirii noastre este Isus Hristos, Cel răstignit și înviat, Biruitorul de pe Golgota, Cel care S-a înălțat la cer și Se va întoarce să-Și ia acasă Mireasa Sa, în timpul nostru. Noi am înțeles aceasta pe deplin.

În timpul nostru este vorba despre întreg planul de mântuire al Dumnezeului nostru... Eu astăzi m-am gândit cum în zilele apostolilor, scrisorile unice au fost date mai departe de la o biserică locală la o altă biserică locală. Cine a avut atunci toate scrisorile, toate Evangheliile? Și noi avem întregul Vechi și Nou Testament, avem toate cele patru Evanghelii, avem Faptele Apostolilor, avem epistolele și Apocalipsa. Dumnezeu ne-a dăruit harul ca, în această epocă, să nu fim conduși numai în ceea ce s-a întâmplat odată pentru noi, ci să fim conduși și în făgăduințele privitoare la acest timp. Dumnezeu ne-a dăruit intrarea prin harul Său, ca să putem crede cum zice Scriptura.

În adunările din sudul țării, în Salzburg, Austria și în Zürich, Elveția, am accentuat ceea ce a spus Dumnezeu acum 50 de ani, acum 80 de ani și ceea ce s-a întâmplat după aceea. Cu adevărat, martie și aprilie sunt două luni la care trebuie să privim în urmă. În martie 1963 a avut loc deschiderea celor șapte peceti, pe 24 martie 1963 fratele Branham a predicat despre cea de-a șaptea pecete. Dacă apoi ne gândim că acest om al lui Dumnezeu a spus de repetate ori: „După masă,

1 În evreiește femeie (ișa) vine de la un cuvânt care înseamnă bărbat (iș) – trad. Dumitru Cornilescu

aproximativ pe la ora 14, Domnul S-a coborât în lumina supranaturală, în stâlpul de foc, în camera unde mă aflam și mi-a descoperit ceea ce trebuie predicat despre pecete”. Este har că noi am aflat tot ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru și nu doar ceea ce a făcut în urmă cu 50 sau 80 de ani, ci și ceea ce face El **acum** pe întregul pământ. Suntem mulțumitori că am primit legătura directă. Și cine se întoarce la începutul Noului Testament poate observa cu exactitate cum a fost slujba lui Ioan Botezătorul, apoi slujba Domnului și apoi cum a urmat cartea Faptelor și cum și-a găsit totul derularea până la Apocalipsa; chiar și în cele 22 de capitole, nu există niciun singur punct care să fi rămas în întuneric. Cu adevărat Dumnezeu ne-a descoperit Cuvântul Său, prin har.

Dacă mă uit și eu în urmă, un frate mi-a spus: „Frate Frank, nu a fost doar 11 iunie 1933, când fratelui Branham i-a fost spus că «acest mesaj care i-a fost încredințat lui va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos», nu a fost doar 7 mai 1946 și tot ce s-a întâmplat acolo”. Apoi în mod liber a mai spus: „Ci a mai existat un 2 aprilie 1962”. Dacă eu mă gândesc astăzi că nu a fost doar un 2 aprilie, ci cu adevărat au fost câteva trăiri supranaturale, pe care mi le-a dăruit Dumnezeu, astfel încât ceea ce El a făgăduit pentru acest timp, să fie pus din nou pe sfeșnic.

Mă gândesc și la 31 decembrie 1965: „Robul meu, Eu am pus sabia Mea în mâna ta”. De repetate ori Dumnezeu a vorbit, a dat călăuziri și a dăruit har ca însărcinarea să poată fi îndeplinită și peste tot pe unde am fost, pur și simplu am spus „Ar putea fi pentru ultima dată!” Cu adevărat ultimii sunt chemați afară. Vă rog să nu spuneți Domnului: „Mai am nevoie de puțin timp, vreau să mă mai gândesc”. Nu! Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inima!

În legătură cu ceea ce a făcut Domnul pentru noi, cum sfânta Scriptură dă mărturie despre aceasta, doresc să citesc câte un verset sau două din Apoc. 1 și apoi din Apoc. cap. 4 și 5. Mai întâi citim din Apoc. 1.4: *„Ioan, către cele șapte biserici care sunt în Asia: Har și pace vouă din partea Celui ce este, Celui ce era și Celui ce vine, și din partea celor șapte duhuri, care stau înaintea scaunului Său de domnie”*. Cel care a fost, Cel care este și care va veni! Apoc. 4.8: *„Fiecare din aceste patru făpturi vii avea câte șase aripi, și erau pline cu ochi de jur împrejur și pe dinăuntru. Zi și noapte ziceau fără încetare: «Sfânt, Sfânt, Sfânt, este Domnul Dumnezeu, Cel atotputernic, care era, care este, care vine»”*.

Cine dorește să citească mai departe în capitolul 1, va vedea că este vorba despre Domnul nostru, ca Cel Întâi născut, și aici despre Domnul Dumnezeu care era, este și care vine. El este totul în toți!

Apocalipsa 5.9-10: „*Și cântau o cântare nouă și ziceau: «Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecetea: căci ai fost junghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam. Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru și ei vor împărăți pe pământ!»*”

Frați și surori, nu a putut exista o chemare mai înaltă. Cea mai înaltă chemare pe care a putut-o face Dumnezeu ne-a dăruit-o nouă și prin puterea răscumpărării isprăvite, lucrarea lui Dumnezeu este deja încheiată. Noi doar așteptăm desăvârșirea! La Dumnezeu deja totul este încheiat. Și cum deseori am spus-o, El a preluat responsabilitatea pentru fiecare făgăduință pe care ne-a dat-o și nu ne va rămâne dator cu niciun răspuns.

În Vechiul Testament în Exod 12 citim în mod deosebit despre ieșirea afară a poporului Israel. Aici în Exod 12 sângele este pus în centru. Exod 12.13: „*Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nicio urgie, atunci când voi lovi țara Egiptului*”.

Deja, în Vechiul Testament, sângele a fost jertfit ca toți cei care au junghiat mielul și au stropit sângele pe ușorii ușii... Și vă rog să fiți atenți: doar cei trei stâlpi au fost stropiți, nu pragul ușii, pragul ușii nu a fost stropit cu sânge, ci doar stânga, sus și dreapta. De ce? Pentru ca nimeni să nu calce sângele în picioare ci toți să fie sub ocrotirea sângelui. Și acum, de asemenea, noi suntem sub ocrotirea sângelui! Aici Israel este denumit pentru prima dată „biserica” [adunare]. În Levitic 17 citim că viața trupului este în sânge și de aceea Domnul și Răscumpărătorul nostru Și-a vărsat sângele pentru noi.

Levitic 17.11: „*Căci viața² trupului este în sânge. Vi l-am dat ca să-l puneți pe altar, ca să slujească de ispășire pentru sufletele voastre, căci prin viața din el face sângele ispășire*”. Amin! Prin viața din el sângele face ispășire și exact aceasta s-a întâmplat pe crucea de la

2 „sufletul” – trad. D. Cornilescu

Golgota: Dumnezeu S-a împăcat cu omenirea. Primiți-o prin credință! Este un dar al Atotputernicului Dumnezeu.

Ne întoarcem acum la cuvintele binecunoscute din Isaia 53.10. Aici Domnul Dumnezeu a putut spune dinainte ce se va întâmpla și cum se va întâmpla, când va veni Domnul și Răscumpărătorul nostru. Isaia 53.10: *„Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui”*. Voia lui Dumnezeu s-a întâmplat prin El și se va întâmpla până la desăvârșire, până vom vedea ceea ce am crezut.

În Evrei 9, omul lui Dumnezeu a scris ce s-a întâmplat pentru noi, prin harul Său, de la v. 14: *„cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel veșnic S-a adus pe Sine Însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăța cugetul vostru de faptele moarte ca să slujiți Dumnezeului Celui viu!”* S-a întâmplat! S-a isprăvit! Domnul nostru a plătit prețul și a intrat în Locul Preasfânt ceresc cu propriul Său sânge.

În 1 Petru 1, omul lui Dumnezeu a scris despre ce este vorba de fapt; 1 Pet. 1.18-20: *„căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumparați din felul deșert de viațuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană. El a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii și a fost arătat la sfârșitul vremurilor pentru voi”*. Un Cuvânt puternic, frumos și adevărat! S-a întâmplat pentru tine și pentru mine, pentru noi, prin har! Voi știți că nu am fost răscumparați cu lucruri pieritoare, cu argint și aur, din felul nostru deșert de viațuire pe care l-am moștenit de la părinții noștri, ci cu sângele scump al lui Hristos.

În prorocul Zaharia citim din cap. 12. Desigur că, de fiecare dată noi luăm ambele: Vechiul și Noul Testament. Zaharia 12.10: *„Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului un duh de îndurare și de rugăciune, și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, și-L vor plânge amarnic cum plânge cineva pe un întâi născut”*.

În Apocalipsa 1.7 avem aproape aceleași cuvinte: *„Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin”*. Apoi în v. 8 El Se prezintă: *„«Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul»,*

zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic”.

Aici Domnul nostru nu vine ca Mire. Când El vine ca Mire, atunci Mireasa Îl va întâmpina în văzduh, atunci nimeni nu va boci. Noi vom fi ridicați în slavă și vom fi la Domnul pentru totdeauna. Dar când El va veni să judece, când Se va așeza pe tronul slavei Lui și toate popoarele vor fi adunate înaintea Lui... am putea citi din Evanghelia lui Matei 25. În Cuvântul lui Dumnezeu ne-a fost spus tot ceea ce trebuie să știm despre diferitele venituri ale Domnului nostru. Citim din Matei 25.31: *„Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui”.*

Astăzi, pe noi ne interesează ceea ce s-a întâmplat pe crucea Golgotei. Permiteți-mi să citesc din Evanghelia lui Ioan 19 și vă rog frumos primiți-o și acceptați-o odată pentru totdeauna prin credință și spuneți cu gura și inima voastră: „Doamne, eu o cred! Tu m-ai răscumpărat, eu sunt proprietatea Ta pentru timp și veșnicie”.

Ioan 19.28: *„După aceea Isus, care știa că acum totul s-a sfârșit, ca să îplinească Scriptura, a zis: «Mi-e sete»”. V. 30: „Când a luat Isus oțetul, a zis: «S-a isprăvit!»” Apoi Și-a plecat capul și Și-a dat duhul”.*

Pe lângă aceasta citim și Psalmul 22, unde omul lui Dumnezeu deja în Vechiul Testament a spus mai dinainte ce se va întâmpla. Mai întâi citim din Psalmul 22.16b-17: *„mi-au străpuns mâinile și picioarele: toate oasele aș putea să mi le număr. Ei însă pândesc și mă privesc; își împart hainele mele între ei și trag la sorț pentru cămașa mea”.*

Trebuie să citim doar Matei 27.35 ca să vedem împlinirea! Ce mă interesează pe mine în principal sunt ultimele două versete din Psalmul 22.29-31: *„Toți cei puternici de pe pământ vor mânca și se vor închina și ei; înaintea Lui se vor pleca toți cei ce se coboară în țărână, cei ce nu pot să-și păstreze viața. O sămânță de oameni Îi va sluji; și se va vorbi despre Domnul către cei ce vor veni după ei. Aceștia vor veni și vor vesti dreptatea Lui, vor vesti lucrarea Lui poporului care se va naște”.* Tot ceea ce avea să se întâmple a fost anunțat dinainte în întregul Vechi Testament.

Cu privire la Cina Domnului, permiteți-mi să citesc din Romani 5 în legătură cu mântuirea, iertarea și împăcarea pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o și tot ce este în legătură cu aceasta. Citim Rom. 5.9: *„Deci cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu”*. Noi cu toții știm că ziua mâniei, ziua răsplătirii va veni, ziua Domnului va veni, dar atunci noi nu vom mai fi pe pământ. Așa cum am citit de aici, după ce am fost socotiți neprihăniți prin sângele Lui, vom fi mântuiți de mânia lui Dumnezeu prin Sângele Mielului. Înaintea lui Dumnezeu suntem neprihăniți pe deplin, ca și cum n-am fi păcătuit niciodată. Aceasta înseamnă ce a spus fratele Branham, că Dumnezeu ne vede prin Sânge și nu mai este nicio singură fărădelege, nu mai este niciun singur păcat, totul a fost iertat. Ne-a fost dăruită o neprihănire totală, prin har.

Acum citim din locurile cunoscute, prețioasele versete din Evanghelia lui Matei 26.28: *„căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”*.

Teologii se mai ceartă despre cină, dacă vinul este schimbat în sânge și pâinea în trup, fiindcă ei până în ziua de astăzi n-au citit ceea ce a spus Domnul nostru în Ioan 6: *„Eu sunt Pâinea care a coborât din cer. Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață”*.

Trebuie să citești ce a fost spus mai înainte sau ce a fost spus în context, fără să introduci gânduri proprii. În Matei 26.29 este spus exact ceea ce s-a băut, așa cum în v. 28 ne-a fost spus pentru ce a fost vărsat Sângele Noului Legământ. Ceea ce era în pahar n-a fost vărsat, ci a fost băut. Sângele Mielului era în El [în trupul Lui]; El stătea înaintea lor. Și în v. 29 le-a spus: *„Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi, nou, în Împărăția Tatălui Meu”*.

Deci, o masă de aducere aminte a ceea ce s-a întâmplat pe crucea de la Golgota. Domnul nostru a intrat în Locul Preasfânt ceresc cu sângele Lui sfânt și l-a pus pe tronul de har. Astfel tronul de judecată a devenit un tron al harului și doar când timpul harului se va încheia atunci tronul de har se va schimba în tron de judecată. O, cât de mulțumitori ar trebui să fim noi pentru claritatea Cuvântului lui Dumnezeu, că noi, cu adevărat, putem primi totul așa cum a fost spus!

Marcu 14.24: „Și le-a zis: «Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți»”. Pentru tine, pentru mine, pentru noi. De asemenea aici este scris: „Adevărat vă spun că, de acum încolo, nu voi mai bea din rodul viței, până în ziua când îl voi bea nou, în Împărăția lui Dumnezeu”.

În 1 Cor. 10 Pavel s-a referit la Cina Domnului. 1 Cor. 10.16-17: „Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine”. Este pur și simplu puternic, cum aici Vechiul și Noul Testament sunt în conformitate și cum ne-a fost dăruită înțelegerea, prin harul Său. Aici în 1 Cor. 11 avem cuvintele de avertizare, de aceea vă rog să fim foarte atenți la ce se va citi acum. 1 Cor. 11 începând de la v. 23: „Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume, că Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o, și a zis: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea». Tot astfel, după Cină, a luat paharul, și a zis: «Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el»”.

Când participăm la Cina Domnului, ne aducem aminte de ceea ce s-a întâmplat pentru noi pe crucea de la Golgota, spre pomenirea Lui. V. 26: „Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El”. Când va veni El, ne va lua Acasă și atunci, împreună cu El, vom avea marele ospăț de nuntă. Aici, pe pământ, o sărbătorim spre pomenirea a ceea ce s-a întâmplat pentru noi. Acolo, după schimbarea trupurilor noastre, vom sărbători Cina împreună cu Domnul nostru, în slavă. „Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!”. Este bine de toți cei care au auzit chemarea Domnului: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă pentru sufletele voastre” [Mat. 11.28].

Dar acum vine avertizarea din v. 27: „De aceea, oricine va mânca pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului”. Astăzi, noi toți, fără vreo excepție, oricine am fi noi, Îl vom ruga pe Domnul pentru iertare, pentru

împăcare, pentru ca sângele Mielului să acopere tot ce a fost în viața noastră și cu o conștiință curată noi să putem sărbători Cina Domnului, împreună cu Domnul nostru. Să citim încă o dată v. 27: *„De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului. Fiecare să se cerceteze, dar, pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta”*.

Nu unul să-l cerceteze pe celălalt, ci fiecare să se cerceteze personal. Fiecare, personal, să stea înaintea Domnului, să se cerceteze și să-I spună Domnului: „Cercetează-mă, Isuse, Lumina mea, luminează interiorul interiorului meu!”. Fie ca iertarea și împăcarea să fie cu noi toți, prin harul Său, pentru ca niciunul dintre noi să nu-l acuze pe altul, ci să credem că Dumnezeu, în Isus Hristos, ne-a iertat pe noi toți, că ne-a primit pe toți și prin sângele Mielului noi am devenit proprietatea Lui pentru totdeauna. Deci, *„fiecare să se cerceteze, dar, pe sine însuși și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta”*. Aici nu este scris ca vreunul să lase să treacă paharul pe lângă el sau să nu aibă parte de pâine! Fiecare să se cerceteze pe sine și apoi să mănânce și să nu lase să treacă totul pe lângă el. Dacă o lași să treacă pe lângă tine, atunci mărturisești că tu încă nu ești în ordine cu Dumnezeu, că tu încă n-ai primit iertarea și neprihănirea prin credință. Primiți-o astăzi prin credință: *„Fiecare să se cerceteze, dar, pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta”*. Astăzi noi pretindem, prin credință, pentru fiecare care este în mijlocul nostru, că noi toți am crezut Cuvântul lui Dumnezeu, că am primit iertarea, că am primit harul și mântuirea, că niciunul nu are reținere în inima lui, ci noi toți am crezut și am primit, prin har.

Mai citim și cuvintele din Ioan 6, unde Domnul nostru a spus foarte clar despre ce este vorba, de la v. 48: *„Eu sunt Pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și au murit. Pâinea, care Se coboară din cer este de așa fel, ca cineva să mănânce din ea și să nu moară. Eu sunt Pâinea vie care S-a coborât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; și pâinea, pe care o voi da Eu este trupul Meu pe care îl voi da pentru viața lumii”*. V. 54: *„Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi”*.

Frați și surori, cum am spus-o deja mai înainte, trebuie să fie luate laolaltă toate versetele biblice care aparțin de o temă. Să ne mai gândim o dată la Exod 12, unde sângele mieilor a fost vărsat și aplicat pe ușorii [ușii] și îngerul nimicitor, chiar dacă era mânios, a trebuit să treacă pe lângă, fiindcă sângele era semnul, era ocrotirea. Dacă deja în Vechiul Testament sângele mieilor era o protecție, cu cât mai mult este sângele Mielului protecția noastră. „Dacă Eu voi vedea sângele, Eu voi trece, nu voi acuza, nu voi judeca, ci voi trece pe lângă voi”. De fapt, asta înseamnă cuvântul ebraic „pesach”; evreii sărbătoreau „pesach”, o trecere pe lângă. În engleză este tradus foarte bine „Passover”. Îngerul nimicitor, indiferent cât era de mânios, a trebuit să treacă pe lângă, el nu putea face nimic, pentru că sângele era ocrotirea și Domnul a zis: „Dacă voi vedea sângele, voi trece pe lângă voi”.

Astăzi, slăvim împreună sângele vărsat al Mielului lui Dumnezeu. „O, Tu, Miel al lui Dumnezeu, Tu pe crucea Golgotei ai biruit minunat. Amin! Aleluia!” spune o cântare germană. În agonia morții Tu ai strigat: „*S-a isprăvit!*”

Eu vă mai rog încă o dată să o spuneți în inima voastră și, încet, cu buzele voastre: „Iubite Domn, Tu m-ai răscumpărat, Tu Ți-ai vărsat sângele Țău pentru mine. Eu mă pun sub ocrotirea sângelui Țău. Ai milă de mine, iartă-mă, ca eu să pot sta înaintea Ta neprihănit pe deplin, prin puterea sângelui vărsat și să pot participa la această Cină, sărbătorind-o împreună cu Tine, fără să-mi aduc osândă asupra mea”. Domnul Dumnezeu să ne dăruiască astăzi harul să acceptăm și să primim că, dacă sărbătorim Cina Domnului astăzi, atunci să o facem într-o siguranță deplină că „eu sunt răscumpărat, sângele Mielului a fost vărsat pentru mine” și viața lui Dumnezeu care se afla în sânge s-a întors înapoi în noi, în turma răscumpărată prin sânge. Dumnezeu nu putea face mai mult.

Așa cum am spus-o înainte, primii oameni au putut să se decidă, și s-au decis greșit. Și noi astăzi, putem să ne decidem corect, să ne dedicăm viețile noastre Domnului, care ne-a răscumpărat.

Poate că mai citim încă un cuvânt din 1 Cor. 15.20-22 unde este scris: „*Dar acum, Hristos a înviat din morți, pârga celor adormiți. Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților. Și, după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos...*”. Și

acum vine așezarea biblică: „...dar fiecare la rândul cetei lui. Hristos este cel dintâi rod; apoi, la venirea Lui, cei ce sunt ai lui Hristos. În urmă, va veni sfârșitul, când El va da Împărăția în mâinile lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpânire și orice putere. Căci trebuie ca El să împărățească până va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale. Vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimicit, va fi moartea”. Nu numai biruit, ci înghițit și nimicit. V. 27: „Dumnezeu, în adevăr, «a pus totul sub picioarele Lui». Dar când zice că totul I-a fost supus, se înțelege că afară de Cel ce I-a supus totul. Și când toate lucrurile Îi vor fi supuse, atunci chiar și Fiul Se va supune Celui ce I-a supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți”.

Frați și surori, este pur și simplu puternic ceea ce are de gând Dumnezeu să facă cu noi și ce ne-a dăruit prin harul Său. Această zi să fie o zi deosebită. Și, de asemenea, cu privire la Cina Domnului mai accentuăm încă o dată că noi credem cum spune Scriptura, credem în împăcare, iertare, har și mântuire și suntem sub ocrotirea sângelui. În Sânge este putere, în Sânge este putere.

Deci, fie ca această Cină pentru noi toți... chiar și pentru cei nou veniți în mijlocul nostru, aceasta să fie ziua pe care Domnul a făcut-o pentru noi, ca fiecare să se cerceteze pe sine și apoi să nu se sustragă, ci așa cum este scris: „și așa să mănânce”, spre a mărturisi: „S-a întâmplat pentru mine. Eu o primesc și particip la această Cină, ca aducere aminte a ceea ce s-a întâmplat pentru mine pe crucea Golgotei”. Lui, Domnului și Răscumpărătorului nostru Îi dăm slavă și laudă, acum și în vecii vecilor! Aleluia! Amin!

Trecem direct la partea a doua ca să sărbătorim Cina împreună. Poate ne vom ridica și vom cânta o cântare; poate că cele două surori mai au o cântare pe care doresc s-o cânte și frații vor pregăti Cina. Cine propune o cântare? [Se cântă o cântare „Sângele Mielului” (...)] Să vină surorile să cânte o cântare și apoi vom începe cu Cina. [Se cântă cântarea „Totul nou” (...)] Credeți-o din toată inima. Primiți-o și acceptați-o pentru voi personal. Este vorba despre voi, despre noi toți, personal. Astăzi este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru tine și pentru mine, prin har. [Se cântă cântarea încă o dată (...)]

[Are loc partea practică a Cinei, mulțumirile fraților și se cântă mai multe cântări (...)]

[...] Dacă auzi alte limbi, atunci observi cât este de important să le cunoști, ca să înțelegi ce s-a spus și ce s-a cântat. Același lucru este și cu limba lui Dumnezeu [Fratele Frank ridică și arată Biblia – n.ed.]. Și mulțumiri lui Dumnezeu că noi înțelegem limba lui Dumnezeu din toate limbile care există pe pământ. Dumnezeu ne-a deschis înțelegerea pentru Scriptură.

Astăzi vom încheia... Ne vom ura unul altuia binecuvântarea lui Dumnezeu. Fiind atât de mulți, nu a prea fost posibil să facem și spălarea picioarelor. Pur și simplu astăzi plecăm din acest loc cu inimi mulțumitoare pentru ceea ce a făcut Dumnezeu în viețile noastre. Dacă sărbătorim Cina Domnului în alte locuri, în Berlin sau în Zürich... oricine citește Faptele apostolilor poate vedea că nu este nevoie ca neapărat [în aceeași zi] să fie și spălarea picioarelor. Dar o [mai] putem face altădată, dacă n-o facem astăzi. Dumnezeu știe totul. Noi credem ceea ce a zis Domnul nostru: „*Dacă știți aceste lucruri, fericite de voi, dacă le faceți*” [Ioan 13.17]. Nu vă faceți griji, noi vom mai face și spălarea picioarelor.

Cine propune o cântare? [Se cântă cântarea „Aceasta este ziua” (...)
Se roagă doi frați (...)]

Binecuvântat și lăudat să fie Domnul. Voi toți ați auzit, în Ioan 6:53, după ce Domnul a spus: „*Adevărat, adevărat vă spun, că dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă*” mulți dintre ucenicii care s-au poticnit de această afirmație, L-au părăsit și nu L-au mai urmat pe Domnul. Dar Domnul nostru a vorbit totul în pilde. Fericite de acela care primește totul prin credință și căruia îi este descoperit

Iubite Domn, Îți mulțumesc pentru toți frații și surorile mele. Nimeni nu Te-a părăsit. Toți au auzit, toți au înțeles, toți au acceptat și au primit. Eu Îți mulțumesc din toată inima și din tot sufletul meu. Binecuvântează-ne și fii cu noi mai departe! Aleluia! Aleluia! Laudă și cinste Dumnezeului nostru! Aleluia! Aleluia! Aleluia! Amin. Și tot poporul să spună „Amin”. Amin. El ne-a binecuvântat.